

Iz kapitola 14.

[1] Hospodin se slituje nad Jákobem a znovu vyvolí Izraele. Dá jim odpočinout v jejich zemi, přidruží se k nim i bezdomovec a připojí se k domu Jákobovu. [2] Národy je totiž samy dovedou na jejich místo a Izraelův dům je dostane do dědictví v Hospodinově zemi jako otroky a otrokyně. Tak zajmou ty, kdo je prve zajali, a budou panovat nad svými poháněči. [3] V den, kdy ti dá Hospodin odpočinout od tvého trápení a nepokoje, od tvrdé otročiny, jíž jsi byl zotročen, [4] proneseš o babilónském králi pořekadlo: "Jak pominul poháněč, jak pominula knuta!" [5] Hospodin polámá hůl svévolníků, žezlo vládců, [6] jež zběsile bilo národy ranami bez ustání, hněvivě vládlo pronárodům nezkrtným pronásledováním. [7] V míru odpočala celá země, všechno zvučně plesá. [8] I cypřiše se radují nad tebou i libanónské cedry od chvíle, kdy jsi padl: "Už nevstane ten, kdo nás kácel!" [9] I nejhlubší podsvětí je kvůli tobě rozrušeno, čeká na tvůj příchod, probudilo kvůli tobě přízraky, všech vojevůdců země. Všechny krále pronárodů přimělo vstát ze svých trůnů. [10] Ti všichni se ozvou a řeknou tobě: "Také jsi jako my pozbyl síly? Už jsi nám podoben! [11] Do podsvětí byla svržena tvá pýcha, hlučný zvuk tvých harf. Máš ustláno na hnilobě, přikrývkou máš z červů." [12] Jak jsi spadl z nebe, třpytivá hvězdo, jitřenky synu! Jak jsi sražen k zemi, zotročovateli pronárodů! [13] A v srdci sis říkal: "Vystoupím na nebesa, vyvýším svůj trůn nad Boží hvězdy, zasednu na Hoře setkávání na nejzazším Severu. [14] Vystoupím na posvátná návrší oblaků, s Nejvyšším se budu měřit." [15] Teď jsi svržen do podsvětí, do nejhlubší jámy! [16] Kdo tě uvidí, budou se dívat a divit: "To je ten muž, který zneklidňoval zemi a otfásal královstvími? [17] Svět měnil v poušť, bořil jeho města, vězně nikdy nepropouštěl domů." [18] Všichni králové pronárodů, všichni leží slavně ve svých hrobkách, [19] ale tebe pohodili mimo hrob jak ohavný výhonek; jsi jako šatem přikryt zavražděnými porubanými mečem, svrženými do kamenité jámy, jsi jak pošlapaná mršina, [20] nebudeš připojen k nim v hrobě. Vždyť jsi ničil vlastní zemi, vlastní lid jsi vraždil. O potomstvu zlovolníků nebude navěky zmínky. [21] "Připravte jeho synům jatky pro nepravost otců! Nepovstanou, nezmocní se země a svět nezaplní městy." [22] "Já povstanu proti nim, je výrok Hospodina zástupů, vymýtím jméno Babilóna i pozůstatek po něm, nástupce i následníka, je výrok Hospodinův. [23] Proměním jej v hnízdiště sýčků a ve slatiny, vymetu jej pometlem zkázy, je výrok Hospodina zástupů." [24] Hospodin zástupů přísáhl: "Jak jsem si předsevzal, tak se stane, a pro co jsem se rozhodl, to se uskuteční: [25] Rozdrtím Ašúra ve své zemi, rozšlapu ho na svých horách a z nich sejmu jeho jho. Z ramene jim bude sřáto jeho břímě." [26] To je rozhodnutí učiněné o celé zemi a to je paže napřažená proti všem pronárodům. [27] Když Hospodin zástupů rozhodl, kdo to zruší? Jeho paže je napřažena, kdo ji odvrátí? [28] V roce, kdy zemřel král Achaz, byl zjeven tento výnos: [29] "Neraduj se, celá Pelišteo, že je polámána hůl, která tě bije, neboť z hadího kořene vzejde bazilišek a jeho plodem bude létající ohnivý had. [30] Prvorození nuzných budou mít pastvu a ubožáci budou odpočívat v bezpečí. Tvůj kořen však umožím hladem a pozůstatek tvého lidu zajde. [31] Kvílej, bráno! Křič, město! Celá Pelištea bude v zmatku. Neboť od severu se už valí dým a nikdo nezůstává stranou svých shromaždišť." [32] Co odpovědět poslům toho pronároda? Hospodin založil Sijón, k němu se přivinou utištění jeho lidu.